

(b) et certifikat udstedt af en statslig myndighed eller af en dertil autoriseret organisation, udpeget af den eksporterende medlemsstat og anmeldt over for de øvrige medlemsstater, samt en supplerende erklæring udfærdiget af eksportøren af varerne.

Disse erklæringer, certifikater og supplerende erklæringer skal have den form, der er foreskrevet i det til nærværende tillæg knyttede bilag IV.

2. Eksportøren kan frit vælge mellem de to former for dokumentation, der er anført i nærværende regels paragraf 1. Dog kan eksportlandets myndigheder for visse varekategorier kræve, at oprindelsesdokumentet skal afgives i den form, der er angivet i nævnte paragrafs punkt (b).

3. I tilfælde, hvor et oprindescertifikat skal udstedes af en statslig myndighed eller af en dertil autoriseret organisation i henhold til nærværende regels paragraf 1, punkt (b), skal denne myndighed eller organisation indhente en erklæring vedrørende varernes oprindelse fra den producent inden for området, der har udført den afsluttende proces i varernes fremstilling. Den statslige myndighed eller den dertil autoriserede organisation skal overbevise sig om nøjagtigheden af det fremskaffede dokument og skal om fornødent kræve fremlagt yderligere oplysninger og foretage en passende kontrol. På begæring af den importerende medlemsstats myndigheder skal der gives fortrolig oplysning om producentens identitet.

4. Autorisation af organisationer med henblik på det i nærværende regels paragraf 1, punkt (b), omhandlede formål kan tilbagekaldes af den eksporterende medlemsstat, såfremt det måtte vise sig nødvendigt. Enhver medlemsstat har, for så vidt angår dens indførsel, ret til at nægte at anerkende certifikater fra en autoriseret organisation, som gentagne gange har udstedt certifikater på en urigtig måde, men et sådant skridt skal ikke tages uden passende forudgående meddelelse til den eksporterende medlemsstat om årsagerne til utilfredsheden.

5. I tilfælde, hvor de interesserede medlemsstater erkender, at det er forbundet med betydelige ulemper for producenten at udfærdige den oprindelseserklæring, der er omhandlet i nærværende regels paragraf 1, punkt (a), eller paragraf 2, kan eksportøren udfærdige denne erklæring i den form, som disse medlemsstater måtte foreskrive for formålet.

Regel 9. Kontrol af oprindelsesdokumenters rigtighed

1. Den importerende medlemsstat kan i fornødent omfang kræve yderligere bevisligheder til støtte for en oprindelseserklæring eller et oprindescertifikat, der er udstedt i henhold til regel 8.

2. Den importerende medlemsstat må ikke hindre importøren i at få sine varer udleveret alene af den grund, at der kræves sådanne yderligere bevisligheder, men kan kræve sikkerhed for told eller andre afgifter, der eventuelt vil være at erlægge.

3. I tilfælde, hvor en medlemsstat i henhold til nærværende regels paragraf 1 har krævet fremlæggelse af yderligere bevisligheder, skal de interesserede parter på en anden medlemsstats territorium være frit stillet med hensyn til at fremlægge bevisligheder for en statslig myndighed eller en autoriseret organisation i sidstnævnte stat, som efter grundig kontrol af disse skal forelægge den importerende medlemsstat en fyldestgørende beretning.

4. Hvor det er nødvendigt af hensyn til national lovgivning, kan en medlemsstat foreskrive, at anmodninger fra importerende medlemsstaters myndigheder om yderligere bevisligheder fra vedkommende parter på dens eget territorium skal rettes til en nærmere angivet statslig myndighed, som efter grundig kontrol af disse skal forelægge den importerende medlemsstat en fyldestgørende beretning.

5. Såfremt den importerende medlemsstat ønsker iværksat en undersøgelse med hensyn til nøjagtigheden af de bevisligheder, den har modtaget, kan den fremsætte anmodning herom over for vedkommende medlemsstat eller -stater.

6. Oplysninger, som den importerende medlemsstat er kommet i besiddelse af i henhold til nærværende regels bestemmelser, skal behandles som fortrolige.